

IV. ročník (2020/2021)
1. číslo

Týždeň sa pre nás
začal netradične

NEmaturita - formalita

štúroviny

Sladké pokušenie

Andrejkina
labutia pieseň

Obsah

- 3 Editoriál
- 4 Gymnews / Novinky zo školského sveta
- 8 Akcie školy / PredCOVIDové lyže
- 11 COVID mení plány / NEmaturita - formalita
- 14 Posledné slovo / Andrejkina labutia pieseň
- 20 Mňam okienko / Sladké pokušenie
- 22 COVID mení plány / COVID a turizmus
- 24 Recenzia / Vtedy v Hollywoode
- 26 Zo študentovho pera / Tvor z krajiny Rian
- 33 Pre šikovné hlavy

Všeobecné záväzné pravidlá používania KUPÓNU IMUNITY: *po predložení kupónu imunity je žiak jednorazovo oslobodený od skúšania*kupón imunity je možné použiť len na ústnu odpoveď*kupón imunity sa predkladá až po vyvolaní (ak učiteľ neurčil inak)*učiteľ po predložení kupón výrazne označí ako použitý (podpíše, preškrtnie...)*kupón imunity je možné použiť na jednom predmete len jedenkrát za polrok*kupón imunity je platný len v období, ktoré je na ňom vyznačené*kupón imunity je platný len s časopisom

Časopis Gymnázia Ľudovíta Štúra

Hronská 3, 960 49 Zvolen

IV. ročník

1. číslo

Cena: 1€

ŠÉFREDAKTORKA:

Andrea Mičudová

KREATÍVNY RIADITEĽ:

Veronika Plankenbüchlerová

REDAKTORI:

Karla Šlosiariková

Dominika Nociarová

Ema Dolniaková

Eva Herichová

Kristína Kollárová

Hana Puškárová

GRAFIKA:

Peter Báška

Jakub Čilík

Michal Mihina

Robert Šandorfi

Lujza Šufliarska

FOTO - TITULKA:

Soňa Kružliaková

TLAČ:

FAX A COPY Zvolen, s.r.o.

Editoriál

Začína sa nový školský rok. Pre nás všetkých je trochu nešpecifický vďaka koronavírusu. No pre mňa je ešte špecifickejší. Cez editoriál sa vám prihovám už ako študentka vysokej školy. V rukách držíte posledné číslo, ktoré vzišlo spod mojich rúk. Môžete sa v ňom tešiť na zaujímavé informácie zo školského sveta, komiks a okienko Pre šikovné hlavy. No určite vás poteší, že hneď od začiatku školského roka vám bude kryť chrbát kupón imunity...

P. S.: Všetkým vám želim úspešný školský rok 2020/2021. A mojej nástupkyňi prajem, aby vám prinášala v časopise to, čo očakávate.

Mičudová

NOVINKY ZO ŠKOLSKÉHO SVETA

text Andrea Mičudová | **foto** www.gymzv.sk

**Svet sa síce na chvíľu zastavil,
no naša škola má o čom hovoriť**

Medzinárodný úspech

Náš gymnazista Viliam Glézl sa pred začatím nového školského roka mal zúčastniť konferencie ISEF (International science and engineering Fair) v USA.

Keďže nemohol vycestovať súťaž bola nahradená video konferenciou. Viliam za svoju prácu v oblasti onkológie získal ocenenie. **Srdečne blahoželáme.**

Záverová...

Mesiac máj a začiatok júna už tradične patrí našim štvrtákom - absolventom, ktorí sa lúčia so svojím gymnáziom, spolužiakmi a učiteľmi. Je to pomyselná bodka za jednou krásnou kapitolou ich životného príbehu.

101. absolventská rozlúčka bola, bohužiaľ, úplne iná ako všetky predchádzajúce. Študenti nezažili spoločný slávnostný nástup s tabľami, nevypočuli si múdry a láskavý príhovor pani riaditeľky, neprešli špalierom mladších spolužiakov a nezazvonili si poslednýkrát na zvonček pri odchode z budovy školy. Podstatu rozlúčky však pandémie „neprekryla“. Aj v tejto zložitej spoločenskej situácii mohli študenti za

prísnejších opatrení, ale pekne a dôstojne, zavrieť jednu etapu svojej životnej cesty. Naši absolventi aj v tomto roku, ako vždy, odchádzajú s nadobudnutými vedomosťami, múdri, dospelí, odchádzajú so spomienkami na spolužiakov, učiteľov a svoju školu.

Prajeme im šťastné vykročenie do ďalšieho života.

Umeleckú múzu COVID nezastavil

Naše študentky súťažili v priestoroch Zvolenského zámku v regionálnom kole umeleckého prednesu poézie a prózy Hviezdoslavov Kubín. Majestátne múry a výborná akustika obradnej siene boli svedkami pekných výkonov súťažiacich vo IV., ale aj V. kategórii – čo už je kategória dospelých recitátorov. Bolo zaujímavé byť svedkami takéhoto generačného stretnutia recitátorov.

V kategórii poézie získala Kristína Hanesová (I.B) 2. miesto.

V prednese prózy získala Stela Šufliarska (I.B) 1. miesto a Emma Kucejová (I.C) získala 2. miesto. **Gratulujeme!**

Športu zdar!

V piatok 26. 6. 2020 boli všetci od rána športovo naladení. Naši telocvikári pre žiakov školy pripravili nezvyčajné športové dopoludnie. Postupne sa schádzali na ihrisku za školou a zapojili sa do rôznych aktivít: beh na 60/100m, skákanie vo vreci, basketbal, mini futbal, florbal, beh na 300/600m a stolný tenis.

Najveselšou aktivitou sa ukázala disciplína presťahovanie lanom. Každú triedu reprezentovali štyria žiaci, ktorí museli preukázať nielen silu, ale aj vytrvalosť.

Víťazi jednotlivých disciplín si prevzali v závere sladké ceny z rúk riaditeľky školy. Bol to veľmi príjemný deň a na konci „nezvyčajného“ školského roka si ho žiaci veľmi užili.

Zazvonil zvonec a školskému roku bol koniec

30. jún 2020 v našej škole začal spoločným nástupom na školskom dvore. Riaditeľka školy pred zrakmi všetkých študentov ocenila prácu tých najusilovnejších, tých, ktorí reprezentovali školu a šírili jej dobré meno. Následne si žiaci v triedach od svojich učiteľov prebrali vysvedčenia, pochvaly a vecné odmeny. Úsmevy na tvárach prezrádzali, že všetci sa tešia na vytúžené prázdniny.

PREDCOVIDOVÉ LYŽE

Lyžiarsky výcvik SE A

text Dominika Nociarová | **foto** Veronika Plankenbüchlerová

Hneď prvý týždeň po jarných prázdninách sa pre nás, sekundánov, nezačal ako obvykle. V pondelok 2. marca sme prišli do školy trochu skôr. S lyžami a palicami v ruke sme čakali pred školou na autobus. Všetci v dobrej nálade sme nasadli do autobusu. To, že sme boli v dobrej nálade dokazovala aj atmosféra v autobuse, ale veď to vám určite nemusím opisovať.

Keď sme dorazili na Donovaly - lebo tam sa lyžiarsky konal, vystúpili sme z autobusu, obuli si lyžiarky, dali si lyže na plec a už sme šliapali na Záhradište. Tam sme si obuli lyže a rozdelili sme sa na lyžiarov, snowboardistov a

začiatočníkov. Snowboardisti a začiatočníci ostali so svojimi učiteľmi/inštruktormi na menšom svahu. My ostatní sme sa rozdelili na dve skupiny a spolu sme išli na hlavný svah. Keď sme dolyžovali, išli sme sa

naobedovať do penziónu Bistro Donly. Potom, poobede, sme ešte trochu lyžovali. O 15.00 hod. sme sa museli zbaliť a nasadnúť opäť do autobusu, keďže sme neboli na pobytovom lyžiarskom, ale sme dochádzali. Takto to bolo každý deň až do piatku 6.3. Okrem utorku, vtedy sme kvôli zlému počasiu na Donovaly ísť nemohli. Bolo nám to ľúto, ale nič sa nedalo robiť, a tak sme ostali tento jeden deň v škole a pozerali sme videá o lyžovaní, či snowboardovaní. V stredu sme sa ešte my, prvá a druhá skupina presunuli na Novú Hoľu.

Ja som bola v druhej skupine, ale väčšinou sme sa lyžovali spolu s prvou skupinou. Na lyžiarskom som sa v lyžovaní podľa mňa zlepšila a hlavne som si užila skvelý týždeň so spolužiakmi. Mne sa na lyžiarskom páčilo a hoci sme neboli na pobytovom, čo nám bolo všetkým trochu ľúto, všetci sme si ho užili.

Opýtala som sa spolužiakov, začiatočníka a snowboardistky (keďže s nimi som sa stretávala len na obede) ako sa im páčilo na lyžiarskom a čo sa naučili.

Šimon:

1. Išiel si tam ako začiatočník. Bol pre teba lyžiarsky ťažký? Myslíš si, že ťa pani profesorka naučila dobre lyžovať?

Áno, bol som začiatočník a nič som pred tým nevedel, ale bolo to ľahšie ako som predpokladal. Myslím si, že ma pani profesorka naučila lyžovať veľmi dobre. Skoro všetkému som rozumel a len málo vecí mi robilo problém.

2. Naplnil lyžiarsky tvoje očakávania?

Áno, lyžiarsky naplnil moje očakávania. Dokonca to bolo ešte lepšie ako som predpokladal.

Ela:

**1. Stála si na snowboarde prvýkrát?
Myslíš si, že ťa inštruktor naučil
snowboardovať?**

Nie, už tri roky som pred tým snowboardovala. A áno, určite. Mala som už pred tým nejakých inštruktorov.

Tento inštruktor to však vedel vysvetliť najlepšie.

**2. Naplnil lyžiarsky tvoje
očakávania?**

Áno. Jedna vec mi však vadila. Bola som trochu sklamaná, že sme nemohli bývať na Donovaloch na chate, ale museli sme každý deň dochádzať.

**Ďakujeme všetkým p. profesorom, profesorkám a
pánovi inštruktorovi, že nám spríjemnili týždeň a
naučili nás všetkých niečo nové!**

NEMATURITA – FORMALITA

text Andrea Mičudová | foto www.gymzv.sk

COVID-19. Pojem, ktorý zmenil všetko, čo šlo. Vďaka nemu bol druhý polrok šk. r. 2019/2020 úplne iný, než na aký sme všetci zvyknutí. Tomuto pojmu sa museli podriaďovať aj Maturitné skúšky. Písomná časť sa zrušila, ústnej sa zúčastnilo len pár žiakov. Ostatným boli spriemerované známky za štyri roky štúdia. Vlna kritiky na tento krok ministra školstva nedala na seba dlho čakať. Hlavne od starších žiakov mohli tohtoroční maturanti počúvať, akí sú trápni a ako si mali aj oni prejsť tým, čím si museli prejsť oni. No nebola to naša maturantská voľba, čo nie všetci chápú. Ani my nevieme či bol daný krok správny a férový. Aby som zistila názor starších, položila som ex-maturantom našej školy dve otázky:

1. Ako si sa cítil počas dní, kedy si maturoval?

2. Ako vnímaš tohtoročné maturity. Bol tento ťah férový?

Brian Bystričan

„Táto otázka mi vynorila na povrch mnoho spomienok. Som absolventom Gymnázia Ľudovíta Štúra a svoju maturitnú skúšku som zložil v roku 2018. Pocity, ktoré ma v tieto dni zvierali boli mierne stresujúce. Stres je v takýchto chvíľach úplne bežná vec. Niektorí ho zvládajú lepšie a niektorí horšie a hlavne v takomto veku ešte neprichádzame do styku so stresujúcimi a dôležitými situáciami, a tak nás maturita dokáže potrápiť. V zásade som sa ale veľmi tešil na tento deň, o ktorom všetci rozprávali. Celé roky som počúval,

aké je to náročné, ale myslím si, že naši učitelia nás naň dostatočne pripravili. Zistil som, že ak má človek trošku toho Filipa v hlave tak sa vynájde aj pri otázkach, ktoré si predtým ani len nepozrel. Celkovo na tento deň spomínam veľmi dobre a dodnes zábavne spomínam na tolké „obkecávanie“, aké som v ten deň predviedol.

Dostalo sa ku mne veľa názorov na to, či tohtoročná maturita je fér alebo nie. V prvom rade, povedzme si, čo v dnešnej dobe fér je. V druhom rade,

prečo máme potrebu hodnotiť, či to tohtoroční študenti mali ľahšie. To, či to bude mať niekto ľahšie alebo ťažšie je absolútne irelevantné, nakoľko každý z nás má vlastnú cestu a nijakým spôsobom ju neovplyvňuje cesta toho druhého. V danom prípade to, či niekto zložil maturitnú skúšku alebo nie. Takisto sa pozrime na to z pohľadu daných študentov. Niekomu to naozaj mohlo veľmi pomôcť, napríklad študentom s dobrým študijným priemerom, iným, ktorí sa zase spoliehali, že postup na vysokú školu im zaistí výsledok z maturity, to zase mohlo uškodiť. A

hlavne oni si nevybrali to, či bude možné maturitu absolvovať, ale bolo im to tak dané. Podľa môjho názoru plynú výhody aj nevýhody pre študentov, ktorí takúto skúšku neabsolvovali. V zásade si ale nemyslím, že to študentom markantne ublížilo. Domnievam sa, že maturitná skúška študentom pomôže lepšie predstaviť si skúšky na vysokej škole. Je to v zásade podobné len o čosi náročnejšie. Pravdepodobne ich to aj pripraví lepšie zvládnuť stres počas skúšok na vysokej škole ale nie je to nič, čo nedobehnú cez prvé skúškové obdobie.

„Musím sa priznať, že na rozdiel od spolužiakov, bol môj maturitný týždeň oveľa menej stresujúci. Zrejme to bolo výberom dobrých predmetov. V rámci slovenčiny som školu reprezentoval na súťažiach celé 4 roky a síce som vytiahol Kraska, o ktorom som vyhlásil, že si ho ako jediného neprečítam, lebo je depresívny, vedel som, že komisia trochu prižmúri oči a pozrie sa aj na doterajšie štúdium. Dejepis bol „chuťovka“, akurát mi bývalá pani riaditeľka poradila, že mám byť menej ako Ján Jesenius, ktorému predtým, než ho sťali, vytrhli jazyk. NOSka (občianska) bola príjemným rozhovorom o Erasmovi a na angličtine som si vytiahol „Family“. Suma sumárom, hodnotím to ako to menej náročné zakončenie štúdia.

Na jednej strane je mi nostalgicky smutno, že tohtoroční maturanti sú ukrátení o tradíciu predstúpiť v nedeľnom oblečení pred komisiu za zeleným stolom, ktorú zažili ich rodičia, starí rodičia či prastarí rodičia. Je to obľúbená téma rodinných obedov aj dlho po zložení skúšky dospelosti. Na druhej strane, pandémie COVID-19 ukázala, ako rýchlo sa dá, keď sa chce – elektronizovať systém výuky, pretriediť zbytočný balast v učive, no ujednotiť sa aj na inej, menej subjektívnej, forme skladania záverečných účtov.“

„Na maturitu som sa vlastne už aj tešil. Bol to už len taký "doťuk" celého štúdia. Samozrejme, že bolo cítiť aj trochu stres, no nebolo to nič strašné.

Či bol tento ťah férový je ťažké posúdiť, keďže sa na to dá pozeráť z mnohých uhlov. V konečnom dôsledku si aj tak myslím, že to, o čo boli tohtoroční maturanti ukrátení, si ich počká na vysokej škole. Maturita bola dobrou prípravou na to, ako to asi na výške funguje. Nevnímam preto tento krok pre tohtoročných maturantov ako nejakú veľkú výhru. Práve naopak.“

ANDREJKINA LABUTIA PIESEŇ

text Ema Dolniaková | foto Andera Mičudová

Každý šéf, ktorý odchádza, má venovať posledné slová, tzv. Labutiú pieseň. V šk. r. 2019/2020 redakciu nášho časopisu opustila naša šéfka Aďa, ktorá nás viedla dva roky a zažila s našou redakciou aj menší úspech na súťaži Štúrovo pero. Preto som si dovoľila vypovedať ju.

Základné info:

Meno: Andrea Mičudová

Posty: Ex-študentka GLŠ, ex-šéfredaktorka Štúrovín, Osobnosť roka 2020

Záľuby: Folklor, literatúra, hudba, hokej

Ďalšie kroky vedú na: Právnická fakulta Trnavskej univerzity v Trnave

Aký to bol pocit, získať titul osobnosť školy? Očakávala si to?

Koncom tretieho ročníka sa začali uzatvárať stávky, kto by mohol mať tabuľku na Stĺpe cti. V triede ma tipovali len dve kamošky. No a napokon mi triedna počas „COVID vyučovania“ oznámila, že som osobnosťou školy. Nikdy mi o to nešlo a ani som si poriadne neuvedomovala kvôli čomu som to získala, nakoľko som všetko robila pre zlepšovanie svojich zručností a nie pre prestíž. Keď mi nadiktovali, za čo všetko som titul získala, ostala som ticho a čudovala som sa, ako sa to dá stihnúť. No pri preberaní ocenenia som si

uvedomila jednu milú vec. Tak ako vo mne ostanú spomienky na krásne štyri roky na stredoškolskej alma mater, tak kúsok mňa zostane v nej, dokým bude stáť. A to tabuľka s mojím menom.

Čo si sa za 4 roky strávené na GLŠ naučila ?

Naučila som sa toho veľa. Každý pán profesor a každá pani profesorka vo mne nechali kus skúseností, ktoré zažili. Za čo veľmi pekne ďakujem. Naučili ma potrebné informácie, pripravili ma na úspechy v súťažiach, taktiež ma naučili zvládať sklamanie z neúspechu. Takisto ma vždy pochopili ak som mala úplne protikladný názor, než oni. Asi preto,

lebo ma naučili dobre argumentovať. Hlavne pani profesorka Knollová, pani profesorka Balocová a pani profesorka Slováková. Nesmierne im za to ďakujem. Tiež sa chcem poďakovať mojej úžasnej triednej pani profesorke, Soni Kružliakovej a pani profesorke Ivete Moťovskej, ktoré nielen mne, ale všetkým žiakom prízvukujú, že máme otvorené obzory. Ľahšie sa vďaka tomu hľadá cestička z bezvýchodiskových situácií.

No nebolo to len o tom, čo som sa naučila od pedagogického zboru. Či koľko som si toho zapamätala z hodiny. Ďalšiu ekvatoriálnu rovinu tvorili žiaci. Vďaka rôznym akciám, súťažiam a

členstvu v redakčnej a študentskej rade som prišla do kontaktu skoro so všetkými študentami. Naučili ma pochopiť názor staršieho žiaka, no zároveň vidieť v probléme jednoduché riešenie, aké by mohol vidieť žiak Prímy.

Je toho ešte veľa, no naučila som sa, že článok nemá mať sedem strán. Všetci grafici moji? (smiech).

Javíš ako veľmi kreatívna osobnosť, vždy si sa tak prejavovala? Čo ťa k tomu viedlo a vedie?

To až tak vidno? Vtipné. Všetci to vidia, len ja nie. Možno sa len nerada vzdávam! Ale nie. Už odmala som vraj bola šikovná. Hlavne ukecaná (smiech).

Rada som kreslila a doma mi pred spaním vždy čítali rozprávky. Možno aj to pomohlo. Ako prváčka na základnej škole som vyhrala výtvarnú súťaž, čomu sa celkom divím, lebo teraz viem akurát tak ozdobiť vajíčko na veľkú noc. Ktovie, čím to je, že sa ľuďom takou javím. Možno vysoké ambície, nevzdávanie sa, túžba niekomu zlepšovať dni...

Ktorý z predmetov si mala najmenej rada a prečo?

Taký predmet neexistuje, nakoľko vo všetkom hľadám podstatu užitočnosti. Čiže i z hodiny, kde niekto zaspí si viem zobrať užitočnú informáciu. No najťažším predmetom bola pre mňa angličtina. Ale, na moje počudovanie, som na ňu chodila najradšej. I keď tie písomky odrádzali... Tiež som mala veľmi rada hodiny občianskej náuky, slovenčiny, nemčiny, dejepisu a telesnej (hoci som športový antitalent).

Aký je tvoj cieľ v živote?

Reálny či nereálny? (smiech)

Nereálny by bol asi stať sa manželkou zámorskej hokejovej hviezdy, vyvážať sa v najnovšom Porshe a nehnúť ani prstom. Áno, som nenáročná a vtipná, ja viem (smiech, smiech, smiech).

No samozrejme, musíme byť realisti. Tým najväčším cieľom v dohľadnej dobe je nevyletieť na prvej vysokoškolskej skúške. Precestovať Nemecko, Fínsko

alebo Rusko v rámci programu Erasmus. Doštudovať, nájsť si dobrú prácu, založiť si rodinu, napísať zopár kníh... Také bežné ženské kliše, dá sa povedať. A samozrejme, byť nápomocná tak, ako som bola doteraz.

Máš radšej spontánne nápadný alebo musíš mať veci dopredu dokonalo naplánované?

Ľudia v znamení leva sú údajne vodcami a veľkými pedantmi. Preto asi aj ja uprednostňujem chvíle, kedy viem, do čoho presne idem. Viem z nich, totižto, vyťažiť maximum vo svoj prospech, čo je pre mňa prvoradá. No nie som sebec, ktorý myslí len na seba. Tí, čo ma poznajú, vedia, že šťastie druhých je v mojom hodnotovom rebríčku nad mojimi záležitosťami. Ale na druhej strane, občas sa nebránim ani šialeným nápadom. Je pravda, že ich je málo, lebo také veci vznikajú pri niekoľkom pive, či pohári vína a keďže ja nepijem, mám vo svojom kalendári málo takých vecí. No ak mám správnu náladu, tak ma pokojne môžu vziať i na skok z mosta. A bez istiaceho lana (smiech). I keď, asi by to „nemdopadlo“ dobre (smiech).

Bavila ťa pozícia šéfredaktorky, pracovalo sa ti dobre v našom tíme?

Aaaa, tak teraz si ma dostala...

Ako si tak spätne spomínam na obdobia od tretieho ročníka na základnej škole, kedy som začala robiť v školských časopisoch, musím sa priznať, že stredná škola bola najlepšia. V tomto časopise sa mi pracovalo výborne, či už ako obyčajnej redaktorky, ale aj ako šéfk. Moji predchodcovia boli skvelí. Aj Sonička a aj Patrik. Pracovalo sa mi pod ich velením dobre. Priam výborne.

A potom prišla rola šéfk. Dva roky nervov a honba za článkami. Ale nebojte sa. POCHVÁLIM VÁS. Som rada, že som

mala česť spoznať úžasných ľudí, ktorí si prácu konali zodpovedne a načas. Ďakujem za tú príležitosť. Dala mi veľa. Naučila som sa tvoriť plány, načúvať ostatným, posilať o polnoci správy, že sa blíži uzávierka a neviem o čom bude niekto písať (smiech). Tiež som sa naučila získať si rešpekt. Teda, pevne v to verím, lebo to nie je jednoduché. Hlavne to ostatné, čo je len na šéfredaktorky. A prišla som i k nezabudnuteľným zážitkom, či k prezývkam Angry šéfka a Generál - major. Z celého srdca ďakujem za všetko. Verím, že moja nástupkyňa bude možno aj lepšia než ja. Joj, Ema, rozcitlivela si ma. Už teraz mi chýbate...

Čo by si odkázala mladším ročníkom?

Vážte si tých, ktorí Vám v škole venujú svoj čas. Síce sú za to platení, no nie dostatočne. Nezdúvajte sa za zlú známku, keď si neurobíte problémovú úlohu. Tu je to ešte ľahké. No keď prvýkrát vstúpíte na pôdu vysokej školy, pochopíte, kde končí sranda. To, čo vám tu tolerujú a za čo vám dajú trojku sa tam vyššie rieši krutejšie. Preto sa disciplínu naučte tu, ak v nej ešte nie ste zbehlí. Nespoliehajte sa na šťastie. Je vrtkavé a má zvrátený zmysel pre humor. Takisto sa však neobávajte neúspechu. Pretože víťaz musí poznať cenu výhry, ale aj daň z prehry. A majte sa navzájom radi, nezávidte si, pomáhajte si... CHÁPTE sa navzájom.

GYMNAZIÁLNY HLÁSNÍK 106

6.

AUTOR: ROBERT ŠANDORFI, TE A

NA MIESTO STARÉHO RIADITEĽA
SADLA NOVÁ NÁHRADA

AHOJTE, VOLÁM SA
NORBERT ZELENÝ
A BUDEM ZASTUPOVAŤ VÁŠHO
PÁNA RIADITEĽA

SCHWARTZ BOL HOSPITALIZOVANÝ
V NEMOCNICI VO VÁŽNOM STAVE

ALE OTÁZKA Z MINULA OSTÁVA
NAĎALEJ NEVYRIEŠENÁ

PODĽA
NAJNOVŠÍCH ŠTATISTÍK
JE MESTO ZVOLEN NAJŠŤASTNEJŠIE
MESTO NA SLOVENSKU

AK SA PÝTATE PREČO,
UVIDÍTE V NASLEDUJÚCEJ
REPORTÁŽI

JE MATEMATIKA PRIRODNÁ VEDA? DOZVIETE

NAJŠŤASTNEJŠIE MESTO

MÁ TO AJ JEDNU POZITÍVNU STRÁNKU

DOBÝ DEŇ PRAJEM VŠETKÝM DIVÁKOM
TV ROJ. DÔVODOM TEJTO RADOSTI
JE ZAVRETÁ ŠKOLA. ÁNO POČULI STE
SPRÁVNE, ŽIACI SA NEMAJÚ KDE UČIŤ

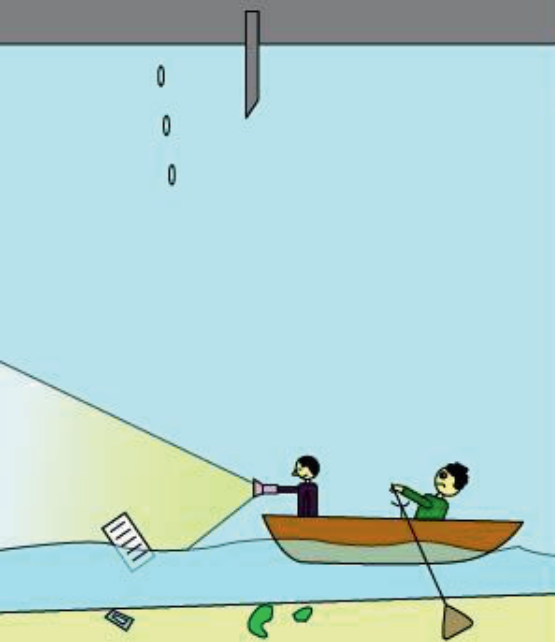
**NOVÉ
GYMNÁZIUM**

**PRIŠLA AJ MOŽNOSŤ NÁVRATU NA
PÔVODNÉ MIESTO**

Z POTOPY TU OSTALO LEN
PÁR KVAPIEK, ALE
INTERIÉR JE STÁLE
ZAVODNENÝ

**TO BOLO NAJPRV POTREBNÉ
VYSUŠIŤ AJ Z VNÚTRA**

**A NA TO PRIŠIEL CELKOM DOBRÝ
NÁPAD**

SLADKÉ POKUŠENIE

text Kristína Kollárová | foto www.shutterstock.com

Hriešne dobrá, pekne kalorická, horká, mliečna či biela. Presne, to je ona, kráľovná sladkostí a dezertov. Život bez nej je vôbec ťažké si predstaviť. Aké tajomstvá skrýva a čo o nej vedci odhalili?

Pôvod

Prvé zmienky o existencii čokolády pochádzajú z roku 1100 pred n. l. Termín chocolate bol pravdepodobne odvodený od slova xocolatl, čo v preklade z jazyka nahuatl (Mexico) znamená horká voda. Totižto kedysi sa čokoláda, alebo presnejšie kakao, používalo len ako nápoj. Kakaová kôra sa zaliala horúcou vodou a kúzelný nápoj bol na svete. V predkolumbijskej Amerike mali dokonca kakaové bôby takú hodnotu, že sa používali ako

platidlo. Písal sa rok 1585, keď kakao uzrelo Európu. Obyvatelia starého kontinentu si novú surovinu rýchlo obľúbili. Pomerne skoro však došlo k úpravám pôvodného receptu prípravy kakaá. V kakaovom nápoji nesmel chýbať cukor a neskôr pribudlo aj mlieko, ktoré zjemnilo horkú chuť.

V roku 1849 anglický čokolatiér menom Joseph S. Fry vyrobil asi prvú čokoládovú tabuľku na svete. Nuž a o 30 rokov

neskôr dostal švajčiarsky cukrár Daniel Peter nápad pridať do pôvodného receptu na čokoládu ešte sušené mlieko a vymyslel tak lahodnú, sladkú, mliečnu čokoládu. A nie náhodou jej meno prežíva až do dnešných čias a stále patrí medzi špičky na trhu. Dal jej meno Lindt.

Zloženie

Čokoláda v tej najjednoduchšej podobe pozostáva len z 3 ingrediencií. Tvorí ju kakaový prášok, kakaové maslo a cukor. A čo chemicky obsahujú jednotlivé ingrediencie?

Najväčšie zastúpenie majú nasýtené mastné kyseliny (palmitová, stearová) a trochu menšie nenasýtené mastné kyseliny (kyselina olejová a linolénová). Tieto lipidové zložky pochádzajú z kakaového masla. Dokopy tak tvoria až 2/3 celkového obsahu tuku. Keď sa k tomu pridá ešte cukor, stane sa z nej dokonalá kalorická bomba. Rýchlo ňou naberieme energiu a ešte rýchlejšie z nej pekne priberieme.

V kakau sú prítomné aj polyfenolické flavanoidy, zastúpené najmä epikatechýnmi. Ide o zdraviu prospešné fytochemikálie. Sú veľmi totožné práve s tými, ktoré sa nachádzajú v zelenom čaji. Medzi biologicky najúčinnnejšie molekuly čokolády patria alkaloidy teobromín, príbuzný kofeínu, a fenyletyl- amín (analóg amfetamínov), ako aj esenciálna aminokyselina triptofán. Tieto dusíkaté zlúčeniny tak efektívne a spoľahlivo

zvyšujú fyziologické hladiny „molekúl šťastia“ (endorfínov) v mozgu. Každý psíckar však vie, že psi a čokoláda nejdu dokopy. Je to predovšetkým práve kvôli teobromínu, ktorý je zodpovedný za miernu toxicitu čokolády pre zvieratá. Len nedávno však vedci zistili, že v čokoláde je prítomný aj nerotransmitter anandamid, ktorý si vie ľudský organizmus nasyntetizovať aj sám. Pravdepodobne ide o humánny opiát, pretože sa viaže na kanabinoidné receptory v mozgu podobne ako psychoaktívne zlúčeniny marihuany.

Aké ma čokoláda účinky na ľudský organizmus? Čo sú len mýty a čo realita? Dozviete sa v ďalšom čísle.

A PLÁNY SA NAPLNIŤ NEMOHLI...

COVID-19 a turizmus

text Eva Herichová | foto www.thenewdaily.com, www.timemagazin.com

Od začiatku výbuchu koronavírusu sa muselo veľa vecí zmeniť. Čo sa týka mňa, bolo to veľa malých vecí či obmedzení, ktoré neskôr vytvorili veľkú zmenu. Myslím, že väčšina z nás prišla o svoje plány na leto. Či už to bola dovolenka pri mori, cestovanie po Európe, alebo jednoducho pohybovanie sa po Slovensku. Napriek tomu, že niektoré krajiny boli vyhlásené za bezpečné, odborníci odporúčajú zostať doma. No videli ste tie rady turistov v Tatrách?

Ako corona afektuje cestovanie?

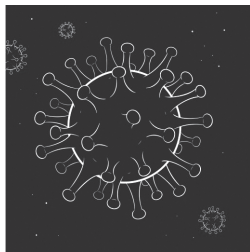
Hranice sa zatvárajú, aerolinky rušia svoje lety a dostať sa do cudzej krajiny môže byť pomerne náročné. Samozrejme aj my rušíme naše výlety a dovolenky. No pomaly nastáva čas, kedy toto rozhodnutie treba poriadne premyslieť. Niektoré aerolinky dokonca obnovili svoje lety do Číny. Čo sa týka Európy a nás, EÚ pozastavila lety do USA. To však neznamená, že musíme

ostať doma. Veľké množstvo bezpečných krajín je práve z Európy.

Dopady na ekonomiku

Množstvo krajín je závislých na zisku z turizmu. Tieto krajiny zažívali v poslednej dobe ťažké časy. Internetom sa dokonca šírili správy, že niektoré krajiny dokonca zaplatia za vašu návštevu spôsobom istej dohody alebo akcie, ktorá je až príliš dobrá, aby bola pravá. No kto vie.

Hranice krajín nie sú to jediné, čo sa zatvára. Historické pamiatky, pláže, malé podniky, ktoré si nemôžu dovoliť platiť zamestnancov či nájom. Rio de Janeiro neotvorí svoje pláže, kým sa nenájde vakcína. Toto sa takisto týka veľkých podujatí ako sú letné Olympijské hry v Tokiu, Oktoberfest a iné festivaly.

Tak kam teda ísť?

Veľké množstvo krajín v Európe je už prehlásených za bezpečné. To však neznamená, že sa nemáme vyhýbať preplneným miestam či nedbať na správnu hygienu a opatrenia. Možno sa oplatí dať si oddych od rušného života veľkomesta a nájsť si odľahlú dedinu či ostrov. Takéto miesta by sa mohli poľahky nájsť napr. v Grécku, konkrétne na Corfe. Grécko patrilo a patrí medzi krajiny, ktoré boli najmenej ohrozené coronavírusom. Naše obľúbené Chorvátsko tiež patrí na list bezpečných krajín. Svoje ceny však nejako výrazne neznižili. No pokiaľ sa niekto rozhodne pre Cavtat alebo Zahreb, nebude mať problém nájsť ubytovanie týždeň, ba dokonca dva dni pred odchodom (hovorím z vlastných skúseností).

Niektoré regióny v Portugalsku boli takmer corona free. Medzi ne patrí napríklad región Alentejo. Nájdete v ňom hory, pláže a nepoškvrnenú prírodu. No pokiaľ niekto netúži po vyvaľovaní sa na plážach, Rumunsko môže byť niečo preňho. Najmä mestá Cluj a Oradea sa považujú za bezpečné.

Tipy na bezpečnú cestu

Všetky letové spoločnosti sa snažia na bezpečnú cestu. Opatrenia sú dôležité a musia sa dodržiavať. Na letisko si treba dávať pozor na miesta, kde sa zdržuje najviac ľudí, či kde prichádzame ku

kontakto s inými. Bohužiaľ, plavby výletnými loďami boli viac menej zrušené. Pokiaľ cestujete autom, obetujte trochu zo svojho komfortu. Nezastavujte na každej pumpe a namiesto Burger kingu si radšej doneste jedlo z domu. Výber ubytovania je pomerne dôležitý. Zažila som hotel v Nemecku a možno sú práve hotely bezpečnejšie ako apartmány. Hotely sú pod väčším drobnohľadom a prísne sa dodržia isté

pravidlá. Dezinfekcie na každom kroku, odstupy vo výťahoch, na recepcii sa dokonca triedia perá na použité a nepoužité.

Každý krok cesty treba zvážiť a premyslieť, nech nenastane nepríjemná situácia a hlavne nech nehrozíte životy seba a vašich blízkych. Letné prázdniny sú síce za nami, no jesenné a predĺžené víkendy sú stále voľné.

VTEDY V HOLLYWOODE

text Karla Šlosiariková | foto www.refreshers.sk

Biely nápis na veľkom vrchu, sláva, peniaze, centrum hereckej smotánky ... Tak si väčšina ľudí predstavuje Hollywood. Ako to však vyzeralo Vtedy v Hollywoode? Zistil to už niekto z vás?

Celý dej filmu je datovaný do „búrliivých šesťdesiatych“, konkrétne si Tarantino vo svojom deviatom celovečernom počine doslovne rozobral rok 1969, situačné útržky a historky v ére klasického Hollywoodu. Los Angeles, prezývané aj ako mesto Anjelov, vykresľuje tento kontroverzný režisér v rôznych dejových rovinách a jemu dobre známých dialógových prestrihoch.

Klasický Hollywood je často označovaný aj ako „zlatý vek Hollywoodu“. Tarantino, ako skvelý znalec kinematografie, chcel dnešnému divákovi priblížiť svojimi očami jednu dôležitú kultúrnu dekádu, ktorá odštartovala modernizáciu filmového priemyslu. Film sa dá rozdeliť do niekoľkých samostatných príbehov, v ktorých figurujú postavy zo „sveta šovbiznisu“ - hviezda westernových filmov Rick Dalton (Leonardo DiCaprio), kaskadér Clif Booth (Brad Pitt) a začínajúca mladá hviezdička Sharon Tate (Margot Robbie). Dejová línia sa prelína so skutočnými príbehmi a kulisami, ktoré sa však nesú v rúšku fantázie samotného

tvorcu príbehu – známy Tarantinov kokteil, ktorý fanúšikovia jeho tvorby vypijú do dna a za každým chutí inak. Hlavné mužské postavy sú fiktívne, ale zato Sharon bola skutočná herečka a modelka. Bola aj skutočnou manželkou už vtedy vychyteného poľského režiséra Romana Polanského. V tomto období prekvitala aj éra hippies. Vo filme môžeme vidieť aj niekoľko pohľadov do Manson's family. „Deti kvetov“, ktoré by pre potešenie svojho vodcu, duchovného guru spravili čokoľvek. Tarantino predstavil krátku časť príbehu psychopata Charlesa Mansona, ktorý je zodpovedný za usmrtenie 7 ľudí. Medzi nimi bola podľa skutočnosti aj kráska Sharon Tate. Vo filme sa však diváci dočkali trochu iného masakru, režisér si túto nešťastnú tragédiu zrežíroval po svojom.

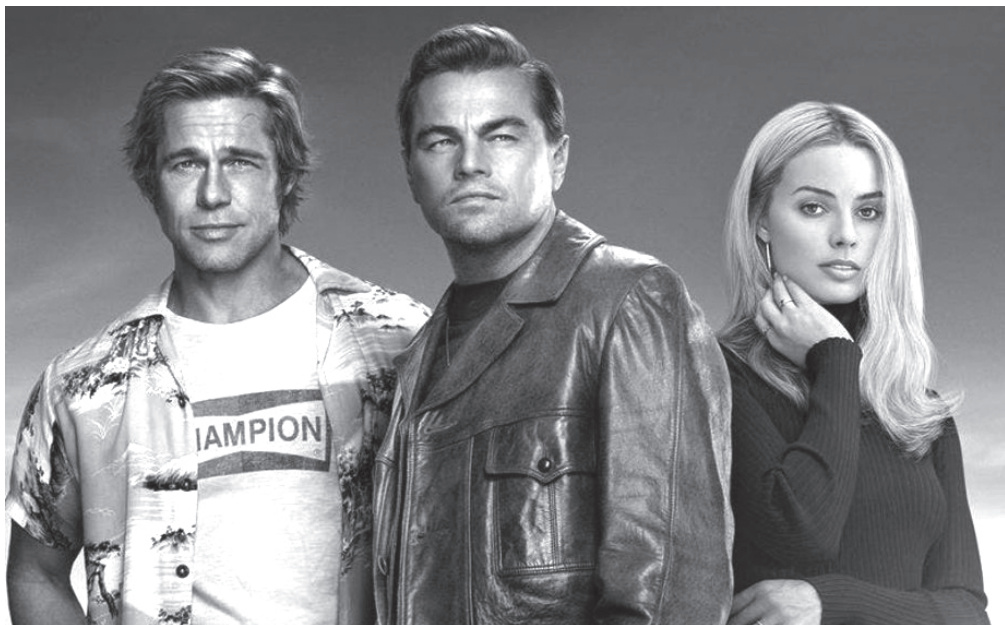
Veľkej obľube sa v tej dobe darilo halucinogénnym drogám LSD, ktoré mali užívateľovi ukázať zmysel bytia. Charles Manson, ktorý patrí medzi najbrutálnejších psychopatov 20.

storočia si svet pod vplyvom narkotík vysvetlil po svojom. Jeho hlavným cieľom bolo zbaviť sa „prasiať“. Ich sídlo sa nachádzalo 30 km od Los Angeles. Bol to starý ateliér westernových filmov. Skutočný osud je však vo filme trochu upravený a skončí sa tak, ako by si to ľudia v tom období želali. Tarantino vo filme vyjadril poctu viacerým dobovým hviezdám a hviezdíčkam a medzi nimi bol aj režisér Roman Polanski (manžel Sharon Tate), Luke Perry, Bruce Lee a pod.

Jadro filmu však tvoria dvaja nerozluční parťáci: Rick Dalton a Cliff Booth. S nimi sme zažili najviac „uletených scén“ v Zlatej ére Hollywoodu. Práve prostredníctvom Ricka môžeme vidieť,

ako sa z úspešného westernového herca môže stať takzvaný hollywoodsky zúfalec, o ktorého už divák nemá záujem. Cliff ako dobrý spoločník, ale zároveň aj šofér filmovej zhasínajúcej hviezdy, nás prevedie po kaskádovitých cestách a zákutiach Los Angeles. Dobové scenérie, reklamy, rádiá, z ktorých hučia chytľavé šlágre, sú štandardným pozadím tarantínovských scén.

Podľa môjho názoru, je táto snímka ďalším vydareným počinom môjho obľúbeného režiséra Quentina Tarantina. Páčilo sa mi aj hviezdne herecké obsadenie, veľa dobrých dialógov a dvojzmyselný čierny humor. Samotný záver, ako som už spomínala, je fiktívny (prekvapenie pre každého diváka).

TVOR Z KRAJINY RIAN

text Dominika Nociarová foto Veronika Plankenbüchlerová

Počas obdobia online vzdelávania bol vyhlásený 0. ročník súťaže NAJ UMELEC 2020. 12. augusta sa v Profile kaviarni v Krupine uskutočnilo slávnostné vyhlásenie výsledkov, na ktorom nás čakalo milé prekvapenie. Dominika Nociarová z triedy Sekunda A sa so svojou sci-fi poviedkou umiestnila na II. mieste v kategórii NAJ SPISOVATEĽ. Keďže Dominika je redaktorkou školského časopisu, poviedku Vám exkluzívne prinášame.

V chladných londýnskych uliciach pomaly padal sneh. Tma sa už zakrádala do každého kúta. Rozžiarené vianočné stromčeky žiarili všetkými farbami.

V jednej z ulíc stál nevelký sirotinec. V nevelkej izbe čítala teta Rachel deťom rozprávky. Rachel bola milá vychovávateľka, aj keď už trochu poznačená vekom. V tomto sirotinci bývalá aj Lily. Rodičia jej zomreli ešte ako bábätku. Odvtedy z nej vyrástla odvážna mladá slečna. Už sa jej zunovalo počúvať rozprávky a tak sa pobrala do svojej izby, kde bývala spolu s ďalšími tromi dievčatami. Teraz tam však žiadna z nich nebola. Lily sa hodila na posteľ a prezerala si darčeky, ktoré si dnes ráno našla pri posteli. Veď boli Vianoce. Ešte si ich od rána nestihla pozrieť. Nebolo ich veľa. Prvý otvorila balík zviazaný ružovou stuhou. Bol to pletený sveter od jednej dievčiny z jej izby. V druhom boli ponožky od ďalšej z kamarátok. Ďalej dostala knihu, kalendár a červenú šálku.

Posledný balík bol trochu zvláštny. Pomaly ho rozbalila. Bol to žltý kabát. Bol pri ňom lístok:

Drahá Lily, toto mi nechala tvoja teta, keď ťa sem doviedla. Bola veľmi chorá. Nemohla sa po smrti tvojich rodičov o teba starať. Mala som ti toto odovzdať a myslím si, že dnes je ten správny čas. Nech ti pripomína ako ťa rodičia mali radi.
Rachel

Lily vzala kabát do rúk. Nechcela sa vrátiť a počúvať detské rozprávky. Z toho už dávno vyrástla. Vzrušenie v nej rástlo. Svojich rodičov dlho nepoznala a predsa teraz drží niečo, čo bolo blízko späté s nimi. Čím dlhšie držala kabát, tým viac sa jej páčil. Zavrela oči a obliekla si ho. Zrazu mala pocit, akoby ju niekto silno chytil za ruku a ona padla. Padala a niekto jej tak pevne držal ruku, že si ju takmer necítila. Pomaly zovretie povoľovalo a ona pocítila pevnú zem pod nohami. Stál pri nej drobný škriatok. Mal

dlhé vlasy zapletené do malých vrkočov, smiešnu bradu a sivastú pokožku. „Kto si?“, vykrikla Lily, len čo ho zazrela a zohla sa po najbližší papek. Keď sa pozrela na zem uvedomila si, že po snehu tam nie sú ani stopy. Škriatok len mávol rukou a papek odskočil. „Ty si... Ty si... Kto vlastne si? A čo tu robíš? A čo tu robím ja? Ty si ma uniesol? Ty...“ Lily nenávisťne zazrela na škriatka a nevedela čo dodať. Škriatok sa len uklonil a začal hovoriť veľmi plachým tónom: „Pani moja, prosím odpustite mi. Ja som naozaj nechcel... Viete, obliekli ste si kabát z našej krajiny. Z krajiny Rian. Hneď som vedel, kto ste, keď ste si ho obliekli, a tak som vám pomohol prejsť do našej krajiny. Potrebujeme vás. Viete tá legenda, čo povedali tie tvory keď zakliali les... No radšej poďme do hradu, tam sa všetko dozviете.“ Škriatok sa pohlol a Liline nohy šli akoby samé: „Do akého hradu ma vediete? Pozrite, ja neviem kto ste, neviem, kde som a nikdy som o ničom ako krajina Rian nepočula.“

Kráčali cez veľké mesto a ľudia sa za nimi pozerali. Škriatok nič nehovoril. Onedlho vošli do pre nádherného hradu. Škriatok zaviedol Lily do veľkej siene. Tam ju usadil k stolu a začal: „Tak pekne po poriadku. Ja som škriatok Threi. Lily Allison, priviedol som vás do krajiny Rian, aby som vás požiadal o pomoc, ako dcéru našej predošlej vládkyne. Mimochodom, tiež sa volala Lily. A nezdedili ste po nej len meno. Zdedili ste

aj jej trón!“ „Moja mama bývala v našej normálnej krajine,“ vyhrkla nahnevane Lily. „Och, samozrejme, ale stále patrila do našej krajiny, keďže jej otec bol z Rianu. Vráťme sa k pointe. Naša krajina Rien je bohužiaľ rozdelená na dve kráľovstvá. V prvom sa práve nachádzame. Volá sa Kráľovstvo Hviezd. A to druhé je Kráľovstvo Temnoty. Áno, presne tak sa volá. Vládnemu kráľ Nimph. Temný a zlý.“ Škriatok sa na chvíľu odmlčal. Lily naňho hľadela výrazom plným očakávania a zvedavosti. Škriatok pokračoval trochu tichším hlasom: „Tieto dve časti spája Les Záhad. Hovorí sa, že v ňom žije Tvor, ktorý riadi prechod z jedného kráľovstva do druhého. V poslednom čase však na naše územie preniklo veľa tvorov z Kráľovstva Temnoty. Zvrhli na našu časť lesa kliatbu, ktorá dovoľuje jedine následníkovi trónu dostať sa doň. A ja viem, že jediný človek, ktorý nám môže pomôcť, sedí priamo predou mnou.“

Lily sa vystrela a povedala: „Čo odo mňa chcete?“ Škriatok sa trochu prihrbil a ešte tichším hlasom povedal: „Je to veľmi náročné, neviem... Naviem.. Naviem, či to zvládne dieťa... Museli by ste ísť do Lesa Záhad a zísť za tým Tvorom, čo v ňom býva. Určite to nebude jednoduché. Musíte tam ísť za úsvitu, tak hovorí tá legenda. Musíte od neho získať Kameň Pravdy. Ak ho, získate Les sa navždy uzavrie a nám viac nebudú miznúť ľudia z Kráľovstva Hviezd. Viete, votrelci z Kráľovstva Temnoty ich vládia so sebou.

Budeme slobodní." „Pôjdem," vyhlásila Lily. Hoci na očiach sa jej ligotali slzy hrôzy bola presvedčená, že musí zachrániť krajinu, kde žila jej matka. „Celá krajina vám je zaviazaná, pani moja. Tak teda zajtra na úsvite vás tu budem čakať. Dobre sa vyspite. Odprevadí vás Felicia." Luskol. Dvere sa otvorili, do siene vošlo mladé dievča. Nemohlo byť staršie ako Lily. Poklonila sa a vyzvala Lily, aby šla za ňou. Lily vyšla zo sály a kráčala za Feliciou. Tá celý čas neprehovorila. Po celom hrade boli rozostavané stráže. Drobní škriatkovia s mečmi a helmami. S Feliciou vošli do tmavej chodby, dlho po nej kráčali, zrazu jeden škriatok zasyčal: „Vy ste tá nová pani? Takéto útle dievčatko? Veľa šťastia..." vystrúhal grimasu a odvrátil zrak. Felicia už bola na konci chodby. Lily sa ponáhľala za ňou. Onedlho vošli do nádhernej spálne celej posiate zlatom a diamantmi. Felicia jej prichystal na veľký stôl pri stene večeru. Chutné mäso, zemiaky, varené aj pečené. Kopec zákuskov a chutných nápojov. „Nech sa páči," ukázala na jedlo Felicia. „Nenavečeriaš sa so mnou?" opýtala sa Lily. „Och, ak si to želáte... dobre teda," povedala Felicia. Sadli si spolu za stôl a pustili sa do chutného jedla. Medzitým jej Felicia rozprávala o ich krajine a s Lily si veľmi rozumeli. Bola takmer polnoc, keď si Lily ľahla do postele s dobrým pocitom, že má kamarátku aj v tejto záhadnej krajine.

Skoro ráno ju prišla Felicia zobudiť.

„Poponáhľaj sa. Dole som ti pripravila jedlo na cestu. Ak to nestihnješ na úsvite... Och, ukáž, pomôžem ti..." Felicia pomohla Lily otvoriť veľké zlaté dvere izby. Všade bola ešte tma. Vo veľkej sieni na ňu už čakal škriatok Threi. Poklonil sa a ponúkol jej stoličku pri stole plnom dobrôt. Rýchlo sa najedzte, pani moja. Musíme sa ponáhľať. Och, keby sme to nestihli... " Škriatok Threi si sadol na stoličku pri druhej strane stola a Felicia si sadla hneď vedľa Lily. Lily pomaly dojedala koláč z ovocia podobnému čerešne. Keď dojedla, vyšla z hradu spolu s Feliciou a Threiom. Kráčali k tmavému lesu. Pred lesom bolo veľké jazero. Threi vytiahol na breh malý čln. Bol na poli spráchnivený, ale zatiaľ fungoval. Hoci Lily mala pri nasadaní doň trochu obavy, nedala ich najavo. Keď v ňom už boli všetci, čln sa pomaly a celkom sám začal pohybovať po jazere. Keď zastal, všetci traja vyliezli na breh a zamierili k lesu. Tam na nich čakalo prekvapenie. Stál tam snehobiely sob. „Á, tak prišiel," povedal Threi a otočil sa k sobovi, aby ho pohladkal. „Toto je sob Geri. Bude vás sprevádzať na ceste. My do lesa nesmieme, ale on v ňom býva a tak súhlasil, že vás zavedie za tým tvorom. Nebojte sa, je spoľahlivý." Threi otočil hlavu k vrcholom stromov a podal jej malý balíček. "Toto dajte tomu tvorovi, keď ho nájdete. Je to dar. Radšej už choďte," povedal, „svitá." Do slova „svitá" dal toľko dôležitosti, koľko sa len dalo. Lily hľadela, ako sa pomedzi stromy

predierajú prvé lúče. Felicia ju chytila okolo pliec a odviedla až k prvým stromom. „Veľa šťastia!“ zaželala jej a pobrala sa naspäť k Threiovi. Lily pomaly prekročila hranicu lesa. Najskôr mala obavy. Čo ak nie je skutočný následník trónu. Čo ak tu zomrie. Obzrela sa za seba. Videla, ako jej Threi ukázal, že ma ísť ďalej. Zrazu pri nej zastal Geri. „Tak vy ste dcérou nebohej Lily?“ opýtal sa láskavým hlasom. Lily zhĺkla: „Ty... Ty rozprávaš?“ „Áno,“ odvetil Geri. Pozrel sa na ňu veľkými modrými očami a povedal: „To u nás všetky zvieratá. Viem, že u vás nie. Veľa času som strávil s tvou mamou. Mali by sme už ísť,“ povedal Geri a zohol predné nohy. „Pôjdem na tebe?“ opýtala sa prekvapene Lily. „No ak radšej chodíš peši... Môžeš.“ povedal a zohol sa ešte nižšie. Lily naňho vyliezla a chytila sa silných parohov. Sob pomaly vykročil. „Musíme ísť pomalšie, je to tu nebezpečné pre tvorov ako si ty. Vieš chcel som ti povedať niečo o tvojej mame. Často za mnou chodila, keď bola v našej krajine. Ja som bol jediný, kto bol pri nej, keď umrela. Tvoj otec zomrel rok pred ňou. Bol vraj ťažko chorý. Ten tu však ani raz nebol. Jednoducho neveril, že takáto krajina existuje. Tvoja mama bola z jeho smrti zničená. Deň predtým, ako zomrela tvoja mama, ľudia z Kráľovstva Temnoty zakliali tento les. Hneď sme jej vyslali správu. Rozhodla sa, že doň vojde a zachráni nás. Teba zatiaľ nechala u tety. Prišla sem. Skoro na úsvite a spolu so mnou vošla do lesa. Šli

sme dlho. Niekoľko dní. Nevedeli sme, kde ten Tvor býva. Nakoniec sme ho našli. Bol veľmi nahnevaný. Má totiž vlastný zákon a v tom zákone je, že kto mu nedonesie dar, toho zabije. To som však nevedel. Nikto o tom nevedel. Mali sme však myslieť na niečo takéto. Bol to hrozný deň. On ju naozaj zabil a ja som nemohol nič robiť. Je neľútostný a veľmi silný. Viem, že sa bojíš. Threi obmedzil tvoj kontakt s tvormi nášho sveta, najviac ako sa dalo. Aby si sa tu nebála. No vieš, žijú tu od drobných škriatkov, cez ľudí, až po obrov všelijaké záhadné tvory.“ Geri prestal rozprávať a zahľadel sa do kríkov. Niečo sa v nich pohlo. „Vyjdi,“ zreval Geri a z kríkov vyskočil drobný zajko. „Ach,“ vzdychol Geri. Ďalej šli dlho potichu. Lily to pripadalo akoby šli celé hodiny.

Zrazu zastali pri veľkom strome. "Tak Lily, tu musíme zastať a oddýchnuť si. Zajtra budeme pokračovať v ceste. Vidíš tú dieru na spodku stromu. Cez ňu vlez dnu. Nájdeš tam malý brloh. Je to niečo ako brloh pre pocestných. Ja budem strážiť tu. Lily opatrne zliezla z Geriho a dopadla na zem. Bola chladná. Opatrne vliezla cez dieru. Čakalo ju tam príjemné prekvapenie. To, čo Geri nazval brlohom, vyzeralo ako malý byt. V prvej izbe. Bola malá kuchynka. V druhej bol stôl a dve stoličky. A v tretej bola posteľ a malá polička. Lily sa zdalo, že na poličke leží lístok. Pomaly podišla bližšie. Naozaj. Bol to dáky odkaz. Bolo tam napísane:

*Zdravím ťa pocestný, ak môžeš odkáž
sobovi Gerimu, že ho budem čakať presne
tu!*
Arnold

Lily si strčila odkaz do vrečka. Povedala si, že sa na to spýta Geriho. Potom vošla do izby so stolom. Vytiahla z batoha chlieb a maslo, ktoré jej Felicia pripravila a začala jesť. Zrazu sa je zazdalo, akoby z rohu izby začula: „Votrelec v Lese... vedz, že som silný... silný“ Obzrela sa, no nikto tam nebol. Ale ona si bola istá, že to počula. Keď si potom líhala do postele, znovu to začula. A ráno zas. Vybehla z brlohu. Von ju už čakal Geri. Vyrozp rávala mu, čo počula a ukázala správu. „Och, tá správa je tam už veľa rokov. Arnold nás sprevádzal na ceste, vtedy spolu s tvojou mamou, keď sme šli za Tvorom. Tá správa tam je od tej našej výpravy. A to čo si počula. Áno, Tvor už o tebe vie. Vie, že si vnikla na jeho územie. Zvieratá ti tu môžu vysielat správy. Asi ťa ten Tvor chce odradiť. No musíme ísť. Ak sa poponáhľame, dnes podvečer by sme mali za ním dôjsť.“ Kráčali teda ďalej. Les sa zdal byť teraz ešte hustejší a tmavší. Kráčali celé hodiny. Občas prehovorili pár slov, ale inak kráčali mlčky. Lily občas začula to, čo vtedy v tom brlohu. Po dlhšej odmlke sa Lily spýtala Geriho: „Aký bol Arnold vlastne tvor?“ „Arnold? Arnold bol jazvec. Veľmi svojský, všade chcel chodiť so mnou a s tvojou mamou. Aha, už sme skoro na mieste!“ „A ako vyzerá ten záhadný Tvor, za ktorým ideme?“ spýtala sa trochu prekvapene Lily. „No, je veľký. Podobá sa skôr na

medveďa, ale je omnoho väčší než medveď.“ Geri zastal. Zohol predné nohy a Lily vedela, že má zísť dole z jeho chrbta. „A teraz poď pomaly za mnou!“ povedal Geri a pomaly sa pohyboval dopredu.

Les bol tmavý, nikde ani stopy po živom tvorovi. Kráčali ďalej. Odrazu sa pred nimi zjavila veľká postava. Päť metrov vysoká. Hrôzostrašná. Vyzeral tak, ako ho Geri opisoval, len trochu strašidelnejšie. Geri sa poklonil. Lily to po ňom zopakovala. Celá sa od strachu triasla. „Máme pre Teba dar. Sú to vzácne a veľmi staré diamanty,“ kázal Lily, aby mu podala balík, čo jej dal Threi. Lily opatrne podišla k tvorovi a podala mu balík. Tvor si ho s hlasným buchnutím zobral. Vystrúhal grimasu, ale potom povedal: „Dobre teda, o čo vám ide?“ Geri sa hlboko uklonil. „Lily Allison by ťa chcela o niečo požiadať. O Kameň Pravdy.“ povedal Geri veľmi rýchlo, akoby to chcel mať čím skôr za sebou. „Mohol som si myslieť!“ hlasno odvetil Tvor. „No dobre, keď si už tu,“ pokračoval Tvor, „mám pre teba úlohu! Ak ju splníš, Kameň je tvoj.“ Tvor naznačil, aby šli za ním. A tak sa ďalej predierali pomedzi stromy. Po chvíli zastali pri malom domčeku. A Tvor prehovoril: „Zbav ma tvora, ktorý je v tomto brlohu a ja ti dám kameň.“ Lily trochu zaváhala a pomaly prešla ku Gerimu. „Jeho si tu zatiaľ nechám,“ Tvor ukázal na Geriho, „kým úlohu nesplníš.“ Lily poslednýkrát pohľadila Geriho. Mlčky sa rozlúčili a ona

prešla k domčeku.

Bol postavený z lístia a papekov. Vošla dnu. Pohľad jej padol na pravý kút. Krčil sa tam starý jazvec. Lily podvedome zhíkla. „Čo tu robíš?“ spýtala sa opatrne Lily. „Ako sa opovažuješ?“ zasipel na ňu jazvec. „Mám ťa zabiť ako tvoju matku?“ „Ty? Och nie Arnold, to ten Tvor predsa.“ Slabým hlasom povedala Lily. „Och, ako sa len mýliš! Samozrejme, nemohol som to urobiť tak, aby bolo hneď jasné, že som to spravil ja. A preto, keď bolo po všetkom, vymyslel som si zákon, ktorý som pripísal Tvorovi. Po ceste sem som zistil, že má dcéru a keby všetci vedeli, že som ju zabil ja, zajali by ma a ja by som nemohol zabiť jej dcéru a tak navždy skončiť s Kráľovstvom Hviezd. Pche!“ Lily ostala zarazená. On tu na ňu čakal celé roky. On ju chce zabiť. Po chvíli zašepkala: „Arnold, prečo si tu?“ „Arnold, och, ďalšia chyba. Som kráľ Nimph! A prečo som tu? Prečo? To je hádam jasné. Aj ja chce Kameň Pravdy. Mal by som moc riadiť tento Les. A samozrejme, predpokladal som, že prídeš sem. Ó, aké jednoduché. Tvorovi už asi leziem na nervy. No ja neodídem, kým Kameň nezískam. Samozrejme, po tvojej smrti to bude jednoduchšie.“ Jazvec sa pomaly približoval k Lily. Čím bol bližšie, tým viac Lily chytal hnev. „On ti veril! Geri ti veril!“ už takmer kričala. „Och, aké dojmavé,“ uškrnul sa a pokračoval ďalej. Keď bol už na pol metra od nej, zrazu Lily niekto silno odhodil na bok a ona vypadla z toho zvláštneho domu. V dome sa ozýval

vreskot a silné údery. Poď, potiahol ju Geri. Lily mu rýchlo všetko povedala. Tvor tam nebol. Bol v dome a bil sa s Nimphom. „Ale prečo ma zachránil?“ spýtala sa Lily. „Bol veľmi nahnevaný, keď som mu povedal, že to on zabil tvoju mamu. Bol veľmi zvláštny. Povedal, že on ju určite nezabil a teraz sa to dokázalo. Povedal, že máme rýchlo utiecť. A toto ti posielal. No poďme!“ Lily naňho vysadla a Kameň, na ktorý Geri ukázal si skryla pod kabát. Rýchlo načarbala na kus papierika odkaz pre Tvora:

Ďakujem za všetko.

Lily Allison

Položila ho na zem. S Gerim sa veľmi ponáhľali. Už nešli pomaly a opatrne ako predtým. Hnali sa pomedzi stromy niekoľko hodín, až prišli na kraj Lesa. Tam ju čakal celý národ. Geri mal pravdu. Od škriatkov až po obrov. Felicia ju tuho objala. Vychystali veľkú hostinu. Kameň im pomohol navždy rozdeliť dve kráľovstvá. Lily sa rozhodla, že v tejto krajine nejaký čas ostane. O pár dní prišla od Tvora správa, že Nimph ušiel, ale nemyslí si, že by robil naďalej problémy, keď je les rozdelený. Vraj ho Nimph vydieral a on musel púšťať cez Les tvorov z Kráľovstva Temnoty.

Felicia prišla aj s celou rodinou bývať na hrad k Lily, aby sa tam necítila opustená. Bolo to úžasné. Lily tak získala nový domov a aj novú rodinu.

Pre šikové hlavy

text Hana Puškárová

8				9		2	7	
2					1			8
		5						
5					4			
7						9		1
6								
			7					
9	6	7		1	5	4		
4		2		8	6		5	

1. Muž kráča popri koľajniciach a vidí vlak, ktorý sa rúti priamo naňho. Namiesto toho, aby sa okamžite uhol beží 10 metrov naproti vlaku, až potom náhle opustí trať. Prečo to spravil?
2. Predstav si, že si na potápajúcej sa lodi, obkolesený hladnými žralokmi. Ako prežiješ?
3. V akváriu pláva 14 rybičiek. 2 sa prejedia, 4 utopia a 3 zomrú na starobu. Koľko rýb ostane v akváriu?
4. Päť sestier je zaneprázdnených. Kamila si kreslí, Anna varí, Líza hrá šach a Majka skladá puzzle. Čo robí Samanta?
5. Ľahko ma zdvihneš, no ťažko hodíš. Čo som?
6. Bežíš maratón a predbehneš druhého. Kolký v poradí si?
7. Niektoré mesiace majú 31dní, iné 30. Koľko mesiacov má 28?
8. Ktorá hora bola najvyššia predtým, ako bol objavený Mount Everest?
9. Vymenuj tri dni v týždni bez toho, aby si použil slová pondelok, utorok, streda, štvrtok, piatok, sobota a nedeľa?
10. Pán a pani Kečupovci majú šesť dcér, pričom každá z nich má jedného brata. Koľko členov má táto rodina?
11. Dvaja otcovia a dvaja synovia šli na ryby. Boli tu celý deň a chytili iba 3 ryby. Jeden otec povedal: „To nám bude stačiť, každý z nás si dá jednu.“ Ako je to možné?
12. Dosad' za písmená čísla, aby sedela rovnica : $(AA)^B = ABBA$
13. Muž musí prepraviť vlka, kozu a vrece kapusty cez rieku. Jeho čln je však iba pre dve osoby, takže farmár môže okrem seba zobrať iba jedného pasažiera (za pasažiera sa považuje aj vlk, koza alebo vrece kapusty). Problém je, že ak nechá spolu kozu a vlka, vlk kozu zožerie. A ak nechá spolu kozu a kapustu, koza zožerie kapustu. Ako má farmár previesť svoj náklad tak, aby ostal vlk, koza aj kapusta celá?

1. Muž videl vlak práve vtedy, keď bol na moste. Preto nemohol most opustiť okamžite; 2. Odoženieš túto predstavu preč; 3. 9, Ryba sa nedokáže utopiť; 4. Hrá šach s Lizou; 5. Pierko; 6. Druhý; 7. 12; 8. Mount Everest; 9. Včerajšok, dnešok a zajtrajšok; 10. 9; 11. Syn, jeho otec a otcov otec= trať; 12. 11³ = 1331

PRAJEME ÚSPĚŠNÝ ŠKŮ. 2020/2021